

РЕШЕНИЕ

№ 2016

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **938** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 1028/18.11.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав, постановено по НАХД № 20211110211734/2021г. е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 2162/23.07.2021г., издадено от председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, с което на [фирма] за нарушение на чл.4, ал.2 вр. чл.60, ал.2, предл.1-во от Закона за задължителните запаси от нефт и нефтопродукти /ЗЗНН/ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

Решението е обжалвано от санкционираното дружество като с доводи за неправилно приложение на закона, допуснати съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание се моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него НП. Съображенията за това са, че в АУАН и НП не е посочено мястото и датата на извършване на нарушението. Неправилно било прието от съда, че АУАН е връчен по надлежния ред. Нарушени били и основни принципи на наказателния процес. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване в писмен отговор на касационната жалба

оспорва нейната основателност. Чрез юрк.К. в съдебно заседание, моли обжалваното решение да бъде оставено в сила. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

Санкционираното дружество е задължено лице по смисъла на чл.23, ал.3 ЗЗНН, тъй като през 2020г. е осъществило вътреобщностни пристигания на смазочни масла, други масла, в това число базови масла, посочени в глава 3.4 /нефт /суров нефт и нефтени продукти// от Приложение А към Регламент /ЕО/ № 1099/2008, съответно в т.3.4.20 - смазочни материали. Предвид това със Заповед № РЗЛ-4/27.04.2021г. на председателя на ДА Д., [фирма] било вписано под № 136 в Регистъра на задължените лица по ЗЗНН за периода от 01.01.2020г. до 30.06.2022г. С оглед това за него възникнало задължението съгласно чл.4, ал.2 ЗЗНН в срок до 15.02.2021г. да подаде в ДА Д., [населено място], справка-декларация по образец, съдържаща информация съгласно чл.4, ал.2 ЗЗНН за осъществените дейности по ЗЗНН за периода от 01.01.2020г. до 31.12.2020г.

На основание Заповед № РД-10-126/14.05.2021г. на председателя на ДА Д., на 14.05.2021г. комисия от служители на ДА Д., упълномощени със Заповеди № № РД-10114/22.04.2020г. и РД-10-102/14.04.2021г., извършили проверка в съответствие с чл.8 от Наредба № 1/28.07.2014г. за проверките, извършвани от ДА Д. по ЗЗНН. Проверката била извършена по документи, като били проверени 219 задължени лица, сред които и дружеството касатор, вписани в Регистъра на задължените лица по ЗЗНН за периода от 01.01.2020г. до 30.06.2022г. След направена справка в автоматизираната информационна система на деловодството на ЦУ на ДА Д. комисията установила, че [фирма] не е подало изискуемата справка-декларация по чл. 4, ал. 2 ЗЗНН в законоустановения срок - до 15.02.2021г. Резултатите от проверката били обективирани в Констативен протокол № 1590/14.05.2021г., и до дружеството била изпратена покана за съставяне на АУАН.

Поканата била получена на адреса на управление на дружеството, и на 27.05.2021г., в присъствието на управителя му и двама свидетели, бил съставен АУАН, в който били подробно описани датата, мястото и обстоятелствата по извършване на нарушението с правна квалификация по чл.4, ал.2 ЗЗНН. Възражения от страна на управителя не били направени и АУАН му бил надлежно предявен и връчен.

Въз основа съставения АУАН и материалите по преписката, при идентично фактическо описание на нарушението и давайки му аналогична правна квалификация съобразно разпоредбата на чл. 4, ал. 2 вр. чл. 60, ал. 2, предл. 1 ЗЗНН, на 23.07.2021 г. председателят на ДА Д. издал процесното наказателно постановление, с което му наложил имуществена санкция в размер на 2 000 лв.

Въз основа на така установеното от фактическа страна решаващият съд е обосновал

извод за законосъобразност на НП. Изводите му се споделят изцяло от настоящия касационен състав, поради което не следва да бъдат преповтаряни – чл.221, ал.2 АПК. Релевираното с касационната жалба възражение за отсъствие на дата и място на извършване на нарушението, съдът намира за неоснователно. На страница втора от НП изрично е посочено, че нарушението е извършено на 16.02.2021г. – денят, следващ изтичането на законоустановения срок за подаване на декларацията по чл.4, ал.2 ЗЗНН. Мястото на извършване на нарушението е [населено място], където е седалището на ДА Д. и където е дължимо представянето на декларацията по чл.4, ал.2 ЗЗНН.

Неоснователно е и възражението, че АУАН не е връчен надлежно. Видно от него той е съставен в присъствието на М. Н. Н. – управител на дружеството и препис от акта му е връчен надлежно срещу подпис на същата дата, което е удостоверено със съставена разписка, приложена към АУАН.

Доводите за нарушение на основни правни принципи са бланкетни, сочат се принципни постановки без да се конкретизира кое свое процесуално задължение не е изпълнил съдът и кое точно е обстоятелството, препятствало извършването на преценка по чл.27, ал.2 ЗАНН. Преценката на съда за приложимост към конкретното нарушение на чл.28 ЗАНН не е бланкетна и е направена въз основа на установените факти по делото. Аргумент в подкрепа на приетото от него, че не са налице основания за нарушението да бъде определено като маловажно, е и посоченото обстоятелство, че въпреки съставения АУАН, дружеството не е предприело действия по подаване на декларацията, в това число до момента на издаване на наказателното постановление.

По изложените съображения съдът намери касационната жалба за неоснователна, съответно оспореното с нея решение като постановено при отсъствие на отменителни основания, следва да бъде оставено в сила.

Основателна при този изход на спора е претенцията на ответната страна за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. То следва да бъде определено на 100 лева, на основание чл.27е НЗПП.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1028/18.11.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав, постановено по НАХД № 20211110211734/2021г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.